

Wymogi edytorskie Wydawnictwa Edukacyjnego

Szanowni Państwo, poniżej zamieszczamy ogólne i szczegółowe zasady zapisywania i formatowania tekstów, jakie stosujemy w naszym wydawnictwie. Uprzejmie prosimy o zapoznanie się z nimi. Zastosowanie większości z nich nie powinno być dla Państwa kłopotliwe, a w znacznym stopniu może przyspieszyć i usprawnić proces wydawniczy tekstów, które mają Państwo zamiar złożyć w wydawnictwie z przeznaczeniem do publikacji. Z góry dziękujemy!

1. Tekst – krój *Times* – wielkość czcionki 12 p.
2. Akapity bez wcięć (tzw. amerykańskie).
3. Interlinia tekstu podstawowego – 1,5.
4. Nagłówki części (rozdziałów – pogrubione **bold**).
5. *Kursywę* stosujemy w tytułach (książek, artykułów, serii, filmów, utworów muzycznych) oraz przy zapisie pojedynczych słów i wyrażeń pochodzących z języka obcego.
6. Cudzysłów stosujemy: w tytułach czasopism (bez względu na język); na oznaczenie cytatu (także z języka obcego, jeśli jest dłuższy niż pojedyncze słowo lub krótkie wyrażenie).
7. **UWAGA! Nie stosujemy kursywy na oznaczenie cytatów!**
8. Cudzysłów ma postać: „...” (nie zaś!: ‘...’, `...` ani ’...’, ani “...”).
9. Do skrótów w obrębie cytatów stosujemy nawias kwadratowy [...].
10. Jeśli zachodzi konieczność zastosowania podwójnego cudzysłowu (jeden w obrębie drugiego), używamy znaku «...».
11. Dywiz (łącznik -) – stosujemy tylko przy dzieleniu oraz w wyrazach dwuczłonowych, np. biało-czerwony; we wszelkich innych sytuacjach: półpauzę –.
12. Daty od–do zapisujemy bez spacji z półpauzą, np. 2006–2012.
13. Rok – po dacie jako: r., przed – całym wyrazem, np. ...w roku 2012; ...do 2012 r.
14. Wiek – według tego samego schematu: ...w wieku XV; w XV w.

PRZYPISY

Obowiązują przypisy na dole strony, do której się odnoszą.

1. W przypadku publikacji książkowych:

a) przy wydaniach oryginalnych

Autor (INICJAŁ-Y IMIENIA, jeśli dwa lub więcej – bez spacji pomiędzy, przecinek, spacja + NAZWISKO, przecinek, spacja, pełny TYTUŁ KSIĄŻKI, MIEJSCE i DATA WYDANIA (bez przecinka pomiędzy), przecinek STRONA (skrót s. – nie str.), np:

J.K. Jerome, *Three Men in a Boat*, Oxford 1996, s. 15.

UWAGA! Jeśli podają Państwo nazwy wydawnictw, proszę umieszczać je przed miejscem i datą wydania, np.:

J.K. Jerome, *Three Men in a Boat*, University Press, Oxford 1996, s. 15.

b) przy tłumaczeniach, np.:

V. Nabokov, *Wykłady o Don Kichocie*, przeł. J. Kozak, Warszawa 2001, s. 77.

c) przy pracach zbiorowych

– gdy przywołujemy konkretny rozdział lub artykuł z książki zawierającej teksty jednego tylko autora, obowiązuje zapis:

E. Kotarski, *Dialogi Mikołaja Reja w perspektywie tradycji literackiej*, [w:] Tegoż, *Dziedzictwo i tradycja. Szkice o literaturze staropolskiej*, Gdańsk 1990, s. 25.

– w przypadku publikacji zbiorowych różnych autorów, np.:

J. Pelc, *Stulecie prac nad literaturą czasów baroku w Polsce*, [w:] *Literatura polskiego baroku. W kręgu idei*, red. A. Nowicka-Jeżowa, M. Hanusiewicz, A. Karpiński, Lublin 1995, s. 95.

2. W przypadku czasopism:

Autor (INICJAŁ Y IMIENIA, jeśli dwa lub więcej – bez spacji pomiędzy, przecinek, spacja + NAZWISKO, przecinek, spacja, pełny TYTUŁ ARTYKUŁU, TYTUŁ i ROCZNIK CZASOPISMA (bez przecinka pomiędzy), ewentualnie po przecinku – NUMER, ZESZYT..., STRONA (skrót. s.)), np.:

J. Klejnocki, *Aksamitne plotkowanie*, „Nowe Państwo” 2000, nr 17, s. 1.

K.J. Dover, *Classical Greek Attitudes to Sexual Behaviour*, „Arethusa” 1973, t. VI, s. 67.

UWAGA! Jeśli chodzi o sposób zapisu numeru i daty, możliwych jest kilka wariantów, w zależności od tego, czy dane czasopismo jest gazetą codzienną, miesięcznikiem, kwartalnikiem bądź rocznikiem. Kolejność i zapis tych danych zależą od Autora, jednak prosimy o konsekwencję w obrębie całego tekstu.

RODZAJE ODNIESIENÍ

a) Jeśli cytujemy bezpośrednio fragment czyjegoś dzieła, stawiamy odnośnik przypisu bezpośrednio po cudzysłowie oznaczającym koniec cytatu, ale przed kropką kończącą całą

wypowiedź (jeśli jest to koniec zdania), np.: „czyli co każdy wczasowicz, kuracjusz, gość i przyjaciel Muszyny wiedzieć powinien”¹.

b) Jeśli w tekście odwołujemy się do myśli zawartej w czyimś dziele, jednak nie cytujemy jej bezpośrednio, przypis ma kształt, np.: **Por.** G.W.F. Hegel, *Wykłady z estetyki*, przeł. J. Grabowski, A. Landman, t.II, PWN, Warszawa 1966, s. 68.

(ewentualnie: zob., zob. też)

CYTOWANIE WIELOKROTNE

a) Jeśli przywoływane lub cytowane dzieło pojawia się w tekście więcej niż raz, stosujemy następujące oznaczenia:

- Jeśli autor reprezentowany jest w tekście tylko przez jedno dzieło, **przy pierwszym wystąpieniu** podajemy całą notę bibliograficzną (według wcześniej podanych wzorów);
- **przy kolejnym wystąpieniu, np.:** G.F. Pico, *dz. cyt.*, s. 145.
- bezpośrednio pod przywołanym wcześniej przypisem: Tamże, s. 148.

b) Jeśli autor reprezentowany jest w tekście przez kilka dzieł

- każde pierwsze wystąpienie – cały adres bibliograficzny – ewentualnie, gdy bezpośrednio niżej – następuje kolejne odwołanie do tego samego autora: Tenże (Taż), **KOLEJNY TYTUŁ** + RESZTA OPISU (ale np. [w:] Tegoż/Tejże)
- kolejne wystąpienie różnych dzieł tego samego autora – proszę zacząć początkiem opisu bibliograf. skróconym wielokropkiem, czyli np.: G.W.F. Hegel, *Wykłady z estetyki...*, s. 89.

Prosimy o stosowanie wszelkich oznaczeń w języku polskim:

tamże, tegoż, tejże, *dz. cyt.*, zob., por., red., tł., i nt. (i następne), wszędzie, s. (strona), t. (tom), z. (zeszyt).

